

Resumé

Baseret på 15 måneder etnografisk feltarbejde i en dansk kommune, giver denne afhandling et indgående indblik i konkrete møder mellem kommunale sundhedsprofessionelle og aldrende borgere, med henblik på at beskrive, hvordan den danske velfærdsstats politiske mål og sundhedspolitikker påvirker udførelsen af sundhedsydelse for ældre i eget hjem.

I afhandlingen argumenterer Amy Clotworthy for, at kategoriseringen af alderdom som en periode kendetegnet ved svækkelse og ringende sundhed, positionerer de ældre som en potentielt udgiftstung højrisikogruppe. Samtidig er denne opfattelse vævet sammen med en positiv diskurs om sund aldring og aktivt socialt engagement. Dette tilsammen skaber en bestemt type af ældre borger: en 'begrænset, men ubegrænset' aldrende forbruger.

Ved at fokusere på, hvordan målet for ældrepleje er skiftet fra ydelse af hjælp til at fremme selvhjælp, beskriver afhandlingen, hvordan både de sundhedsprofessionelle og de borgere navigerer i de politiske diskurser, som danner rammen om deres møde.

Analysen fremhæver, hvordan hjemmebesøg og hverdagsrehabiliteringsprogrammer for ældre kan forstås som sociale, materielle og kulturelle interaktioner, der indeholder mere end blot aspekter af sundhedsfremme, guvernementalitet eller udbredelsen af politisk retorik.

Clotworthy konkluderer, at et mere omsorgsfuldt bud på neoliberale forståelser af individualisme og individuelt ansvar muligvis kan producere en alternativ form for *empowerment*; en form for samarbejde og forbundenhed, som kan få en positiv indflydelse på både borgere og sundhedsprofessionelle – og i sidste ende måske det danske samfund.